

anmoder den raadgivende Opiumskomiteé om at gøre Skridt til at indhente de nødvendige Oplysninger, idet den opfører dette Spørgsmaal paa Dagsordenen for sit næste Møde.

II.

Henvisende til Forslaget om den internationale Konvention til Undertrykkelse af ulovlig Handel med skadelige Bedøvelsesmidler (C. L. 120. 1934. XI.), der den 16. Juli 1934 blev tilstillet Regeringerne med Henblik paa en fornyet Drøftelse, som skal finde Sted under Anvendelse af den Fremgangsmaade, der blev fastsat ved Forsamlingens Resolution af 25. September 1931 vedrørende Afsluttelse af alle generelle Konventioner, hvorom der skal forhandles under Folkeforbundets Auspicer;

i Betragtning af, at Resultatet af denne anden Drøftelse, som endnu ikke foreligger, ifølge nævnte Resolution normalt skal meddeles Forsamlingen, der skal bestemme, om der er Grund til at afslutte en Konvention og i bekræftende Fald, om Forslaget skal forelægges paa en Konference, for hvilken den skal bede Raadet om at fastsætte Datoen;

i Betragtning af, at den ovennævnte Resolution af 25. September 1931 paa den anden Side udtrykkeligt meddeler Forsamlingen Ret til at anvende den Fremgangsmaade, der er mest hensigtsmæssig i Betragtning af de specielle Omstændigheder;

i Betragtning af, at det er nødvendigt at fremme Vedtagelsen af et Forslag, hvis hastende Karakter og Vigtighed er understreget af den raadgivende Opiumskomiteé saavel som af Raadet og Forsamlingen, og ikke udsætte at tage den ovennævnte Bestemmelse, indtil Forsamlingens næste ordinære Møde;

anmoder Forsamlingen af de ovennævnte Grunde Raadet, idet dette tager Hensyn til Resultatet af den anden Drøftelse, at bestemme, om der er Grund til at afslutte en Konvention og i bekræftende Fald, om Forslaget skal forelægges paa en Konference, for hvilken Raadet fastsætter Datoen.

III.

Forsamlingen bemærker sig Indholdet af den af det 5. Udvalg fremlagte Beretning (A. 51. 1934. XI.) og vedtager dens Resolutioner og Konklusioner.

4. Understøttelse af trængende Udlændinge.

I Maj 1931 nedsattes i Henhold til Beslutning af Raadet et særligt Udvalg af sagkyndige fra tolv forskellige Lande, deriblandt Danmark, til at undersøge Spørgs-

maalet om Understøttelse af trængende Udlændinge og til at udarbejde Forslag til en international Traktat herom.

I December 1933 forelaa som Resultat af Udvalgets Arbejde et Traktatforslag og fjorten Henstillinger. Traktatforslaget bestemmer, at hvert af de kontraherende Lande som Regel skal yde trængende Udlændinge, der er bosat i vedkommende Land, men er Statsborgere i et af de andre kontraherende Lande, samme Behandling som Landets egne Undersaatter med Hensyn til materiel og moralsk Understøttelse. Mindreaarige skal have Krav paa samme Lægehjælp, Underhold og Undervisning som indfødte mindreaarige, selv om de statsborgerligt hører til et Land, der ikke deltager i Traktaten. Forslaget opstiller visse Grænser for Udvisning og Hjemsendelse af trængende Udlændinge for at hindre eller dog modvirke, at der gaas for haardhændet frem. Da der imidlertid maa regnes med et temmelig langt Tidsrum, førend en saadan Traktat kan gennemføres, har Udvalget anbefalet straks at bringe de ovennævnte fjorten Henstillinger til Udførelse.

Disse hviler i Hovedsagen paa den Betragtning, at Udlændinge med Hensyn til offentlig Hjælp saa vidt muligt bør behandles lige med Indlændinge, og giver i øvrigt en Række Regler af human Karakter angaaende Opnaelse af Understøttelse og om Hjemsendelse.

Traktatforslagene og Henstillingerne blév i Henhold til en Raadsbeslutning af 17. Januar 1934 forelagt halvfjerdsindstyve Regeringer, af hvilke indtil Forbundsforamlingen i September 1934 kun tyve havde udtalt sig. Disse Svar var navnlig for Traktatforslagets Vedkommende meget uensartede. Under disse Omstændigheder ansaa Forsamlingens 5. Udvalg det for at være for tidligt at optage en Realitetsdrøftelse af Spørgsmaalet, hvilket forudsatte nærmere Undersøgelse og større Klarhed over Regeringernes Stilling.

Paa Udvalgets Forslag vedtog Forsamlingen den 27. September 1934 følgende Resolution: